

SOCIALISTIKI

ΕΙΚΟΦΡΑΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

Αρ. Φύλλου 92

Τιμη 75 μίλς Σάββατο 18 Οχτώβρη 1980

Στις άλλες σελίδες

- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΚΑΛΛΑΧΑΝ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ - ΑΠΕΡΓΙΕΣ
- ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
- ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Η Οικονομική κρίση βαθαίνει

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΓΩΜΑ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Η ξεκάθαρη πια σε όλους πολιτική κρίση που χαραχτηρίζει την κυπριακή ζωή απόσπα, φυσιολογικά, τη μεγαλύτερη προσοχή του τύπου και του αναγνωστικού κοινού. Ωστόσο η οικονομική ύφεση που παρατηρείται προσθέτει μια νέα διάσταση στην εσωτερική πολιτική αστάθεια, εστω κι αν η κυβέρνηση δίδει την εντύπωση πως είναι κάτι δευτερεύον που προσπαθει να το ξεχάσει.

Ομως τα σημάδια είναι πια σαφή. Ο ρυθμός ανόδου των τιμών βρίσκεται επίσημα στο επίπεδο του 15%, το χάσμα στο ισοζύγιο πληρωμών μεγαλώνει, οι επενδύσεις είναι μειωμένες ενώ για πρώτη φορά από την «περίοδο» του οικονομικου θαύματος η ανεργία ανεβαίνει αισθητά.

Η πιο ασφαλής πρόβλεψη είναι πως η ανεργία θα ανέλθει άκομα παραπάνω, αν

η γενική οικονομική κάμψη που παρατηρείται συνεχίσθει.

Η δικαιολογία που προβάλλεται από διάφορες κατευθύνσεις είναι γνωστή: Πρώτιστα «φταιέι» η διεθνής οικονομική κρίση.

Η παρατήρηση τούτη είναι σε μεγάλο βαθμό σωστή, δεν αιρει, όμως, τις κυβερνητικές ευθύνες. Γιατί ενώ κανένα μέτρο δεν έχει ληφθει που ν' αποσκοπεί στην αντιμετώπισή των επι-

πτώσεων της διεθνούς οικονομικής κρίσης, επιπρόσθετα η φιλοσοφία της επισήμης οικονομικής πολιτικής ήταν τέτοια που είχε σαν αποτέλεσμα το στενώτατο δέσμιμο της κυπριακής οικονομίας με το διεθνες οικονομικό σύμπλεγμα της Δύσης.

Οι διαπραγματεύσεις γύρω από τη σύνδεση με Ε.Ο.Κ και η στάση της επισήμης κυπριακής πλευρας επιβεβαιώνουν τούτη την παρατήρηση.

Το γεγονός, όμως, είναι πως η ντόπια καπιταλιστική οικονομία νοσει. Δεν μπορει πια να υποσχεθει καμια άνοδο για το άμεσο-μέλλον. Αντίθετα υπόσχεται μείωση των μισθων, καλπάζοντα πληθωρισμό και ανεργία.

Συνέχεια στη σελ. 8

ΝΕΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η εφημερίδα μας απόκτησε νέα γραφεία. Βρίσκονται στην οδό Θεοκρίτου αρ. 6Ε που είναι η πάροδος της Στασίνου όπου βρίσκεται το ζαχαροπλαστείο «Χαλέπι».

Τα γραφεία μας που θα αποκτίσουν σύντομα τηλέφωνο, θα είναι ανοιχτά καθημερινά. Σκοπος μας είναι να κάνουμε τα γραφεία κέντρο συζήτησης και δουλειας. Κάθε υποστηριχτης λοιπον κάθε φίλος της εφημερίδας είναι ευπρόσδεχτος να επισκέπτεται τα γραφεία ταχτικα.

Σ. Επιτροπη

ΔΗ.ΚΟ, ΝΕ.ΔΗ.ΠΑ, ΠΑ.ΜΕ, «ΟΜΑΔΑ», AZINEΣ, ΦΕΚ και....

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ» ΔΕΞΙΑΣ

Ιστορική αναδρομή

γατα το πλοίο που τον φιλοξένησε τόσον καιρο στέκεται δρθιος στο τιμόνι και χαιρετα εγω το καράβι προχωρα γοργα προς τον πάτο.

Πως φτάσαμε όμως σ' αυτη τη χρεωκοπια;

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΗΣΗΣ

Η «πατριωτικη» δεξια γνώρισε την άνθηση της κατα την περιόδο της διακυβέρνησης του Μακάριου. Βάση αυτης της άνθησης υπήρξε η πολιτικη της ταξικης συμφιλιωσης και η «ανάγκη για πανεθνικη ενότητα για να αντιμετωπιστει ο μπεριαλισμος». Ο Μακάριος σαν εκπρόσωπος της «πατριωτικης αστικης τάξης» απόχτησε μια αδιαμφισβήτητη ισχυ που του την παρέσχε η εν λευκω υποστήριξη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ, η

«εθναρχικη» του ιδιοτητα και οι ταξικες σχέσεις που μαζι με τα πολιτικα δεδομένα δεν οδηγούσαν στην καθαρη επικυριαρχια της μιας ή της άλλης τάξης ευνοώντας έτσι την επικράτηση ενος εξισορροπη των τάξεων.

Στη ρίζα αυτης της πολιτικης ήταν η ραγδαία καπιταλιστικη ανάπτυξη που αν και βασίστηκε πάνω σε δευτερεύοντες πρόσκαιρους κι ασταθεις παράγοντες (Τουρισμος, εμβάσματα απο το εξωτερικο, παρουσια ή ένων στρατευμάτων-ειρηνευτες, βάσεις κλπ) έδωσε τη δυνατότητα στην αστικη τάξη της Κύπρου να επιτρέπει μια σχετικη συνεχη (μέχρι το 1973) άνοδο στο βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων. Αυτο ήταν και το κύριο υπόβαθρο της ηγεμονίας της ηγεσίας του ΑΚΕΛ πάνω στην εργατικη τάξη.

Με την καπιταλιστικη ανάπτυξη ισχυροποιείται πολιτικα και οικονομικα η ελληνοκυπρια

ακη αστικη τάξη κι αρχιζει να διαχωριζει κάπως τη θέση της απο το Μακάριο δυσαρεστημένη με τη συμμαχια του με το ΑΚΕΛ κι αποφασισμένη να επιτύχει κάποιο συμβιβασμό με τον μπεριαλισμο στο εθνικο θέμα. Η διαμάχη αυτη ολοκληρώθηκε ασφαλως, μετα απο το πραξικό πημα.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ-ΕΙΣΒΟΛΗ: ΤΕΛΟΣ ΜΑΚΑΡΙΑΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Με το πραξικόπημα και την εισβολη η Μακαριακη περιόδος ουσιαστικα τέλειωσε. Η «πολιτικη Μακαρίου» οδήγησε στην αποτυχια και την ντε φάκτο διχοτόμηση. Ο ίδιος ο Μακάριος αρχιζει να φαινεται «ένοχος εξ

Συνέχεια στη σελ. 6η

Τον πρωταγωνιστικο ρόλο έπαιξε αυτη τη βδομάδα ο τέως αντιπρόεδρος του ΔΗ.ΚΟ και πρόεδρος της Βουλης Αλέκος Μιχαηλίδης με την προκήρυξη της Νέας Δημοκρατικης Παράταξης που απειλει να διχοτομήσει το κυβερνων κόμμα.

Δεν έμεινε πια Κύπριος που να μην έχει συνειδητοποιήσει την παταγώδη χρεωκοπια της «κεντροδεξιας» ή της «πατρι-

ΕΣΩΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΙΔΙΑΣΗ

ΕΔΩ «ΣΗΜΕΡΙΝΗ! Η ΦΩΝΗ
ΤΩΝ.... ΑΔΙΚΗΜΕΝΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Για αρκετο καιρό η «Σημερινή» του ΔΗ.ΣΥ επιδώθηκε σε μια κοινωνική κριτική, μια κριτική της κυβέρνησης «από τ' αριστερά». Ο στόχος της ήταν καθαρος. Ήθελε να εκμεταλλευτει δημαγωγικά τη χρεωκοπία της κυβέρνησης Κυπριανου και την αγανάχτηση που προκάλεσε στο λαο η πολιτική αυτή κι η γενικότερη οικονομική κρίση. Εσχισε λοιπον τα ψάτια της για την αντιλαϊκή φορολογία για τη διαφθορά των κυβερνώντων, για το συνεργατισμό, για τις συντάξεις του Προέδρου, υπουργών, βουλευτών.

Δεν αναζήτησε ασφαλως, ουτε υπέδειξε ποτε τις ρίζες τις κρίσης που είναι κρίση του παγκοσμίου καπιταλιστικου συστήματος. Η κρίση όμως βάθυνε. Οι εργοδότες άρχισαν να θορυβούνται μήπως και χτυπήθουν τα υπέρογκα κέρδη τους. Κι αρχισαν οι ανακοινώσεις, οι ομιλίες, οι απειλές.

Ολα αυτα βρήκαν το φυσικο τους φορέα και προπαγανδιστη: τη «Σημερινή» που εδω και μερικες βδομάδες προβάλλει με μεγάλους τίτλους και σε περιοπτη θέση τις ανακοινώσεις και τα γαυγίσματα των πατρώνων της, των αφεντικων. Κι οχι μόνο αυτο.

Προβαίνει σ' αναλύσεις, αγαναχτα για τις παράλογες αυξήσεις που ζητουν οι συντεχνίες.

«Για πολλαχρόνια τώρα οι εργατικες Συνδικαλιστικες Οργανώσεις...έδωσαν δείγματα της υπευθυνότητας τους για προσαρμογη των εργατικων διεκδικήσεων στο ρυθμο αυξήσεως της παραγωγικότητος. Τα τελευταια χρόνια...ζητουν αυξήσεις άσχετες με τις δυνατότητες της οικονομιας. Και τώρα επιτείνουν τις διεκδικήσεις τους σε στιγμες έντονης οικονομικης υφεσεως» (Σημερινη 10 Οκτ. 1980)

Ζητα κι αλλα «κίνητρα» για να πλουτίσουν κι αλλο οι εργοδότες μήπως και φιλοτιμηθουν και επενδύσουν στη βιομηχανία.

«Η έντονη πολεμικη των κινήτρων ....σημαίνει καταστροφη για τον τόπο μας» («Σημερινη», 12 Οκτ.)

Για ολα αυτα τα κακα και τους κινδύνους φταιει ασφαλως εχτος απο τις παράλογες απαιτήσεις των εργαζομένων και η έλλειψη κυβερνητικης πολιτικης. (Για δλα φταιει η κυβέρνηση που πρέπει να παραιτηθει για να κυβερνήσει - με ποιο πρόγραμμα δεν μας λεν - ο Κληριδης).

Ο φτωχοι εργοδότες είναι τα μόνα θύματα στην όλη ιστορία και πρέπει κυβέρνηση και εργάτες να τους συμπαρασταθούμε για να τα βγάλουν πέρα:

«Ειναι καθήκον όλων μας να δώσουμε τα χέρια να βοηθήσουμε...τη βιομηχανία μας που τόσο τη χρειάζεται η Κύπρος μας» (Σημερινη, 12 Οκτ.)

Γίνεται πια ξεκάθαρο πως όσο χειροτερευει η οικονομικη κρίση οι εργοδότες θα εντείνουν, εχτος των άλλων, τους προπαγανδιστικους τους μηχανισμους για να πείσουν την εργατικη τάξη να υποστει όλες τις συνέπειες της κρίσης ελαττώντας το βιοτικο της επίπεδο. Η «Σημερινη» λοιπον θα ξεσκεπαστει ακόμα περισσότερο. Κι οι εργάτες, οι αγρότες κι οι μικροαστοι ακόμα που ακολουθουν σήμερα το ΔΗ.ΣΥ παρασυρμένοι, άναμετα σ' άλλα, απο την αντιπολιτευτικη προπαγάνδα του θα προβληματιστουν για την υποστήριξη τους στο κόμμα και την εφημερίδα των εργοδοτων και του κεφαλαιου. Αν θα κερδίθουν στις αριστερες δυνάμεις αυτο θα εξαρτηθει σχεδον ολοκληρωτικα απο την πολιτικη και το πρόγραμμα που θα προβάλλουν τα αριστερα κόμματα και τη στάση των συντεχνιων στην αντιπαράθεση με τους εργοδότες. Οσο τα αριστερα κόμματα δεν δίνουν στην εργατικη τάξη τη διέξοδο της κατάληψης της εξουσίας κι όσο οι συντεχνίες υποχωρουν μπροστα στους εργοδότες όχι μόνο δεν υπάρχει ελπίδα απαγγίστρωσης μαζων απο τα δεξια κόμματα αλλα μεγαλώνει ο κινδυνος προσχώρησης κι άλλων με κίνδυνο αποδυνάμωσης του εργατικου κινήματος κι ανάληψης της εξουσίας απο τη «σκληροπυρηνητη» δεξια του Κληριδη.

Μ. Βρεττανία ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΑΝΑΖΗΤΑ ΝΕΟ ΗΓΕΤΗ

Την περασμένη Τετάρτη ο άρχηγος του Εργατικου Κόμματος της Μ. Βρεττανίας κ. Τζέημς Κάλλαχαν ανακοίνωσε την απόφαση του να αποχωρήσει απο την αρχηγία του κόμματος. Η αποχωρηση του, που αναμενόταν απο καιρο, βάζει το Εργατικο Κόμμα μπροστα στο πρόβλημα εκλογης νέου ηγέτη και ταυτόχρονα μπροστα στην πιθανότητα διάσπασης του.

Η πολιτικη ζωη στη Βρεττανία έχει να παρουσιάσει την σταθερότερη εικόνα απο όλες τις δυτικουρωπαικες χώρες στη νεώτερη ιστορία. Τίποτε σ' αυτη τη χώρα δεν φαίνεται ν' αλλάζει απότομα και η προσπιτικη επαναστατικων εξελίξεων μόνο χαμόγελα προκαλει. Ο ίδιος ο Μαρξ είχε πει πως η Βρεττανία είναι ισως μια απο τις ελάχιστες χώρες όπου ίσως η σοσιαλιστικη επανασταση μπορει να γίνει χωρις αιματοχυσία.

Ταυτόχρονα η Βρεττανία ειναι το κλασσικο μοντέλο καπιταλιστικης ανάπτυξης πάνω στο εποιο ο Μαρξ και ο Έγκελς βάσισαν την ανάλυση τους. Ο ταξικος διαχωρισμος είναι πιο έντονος απο οπουδήποτε άλλου και πουθενα η εργατικη τάξη δεν είναι τόσο καλά όργανωμένη. Η δύναμη της είναι απεριόριστη και όταν αποφασίσει να δράσει καμια κυβέρνηση δεν μπορεί να σταθει μπροστα της. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η ανατροπη της προηγούμενης Συντηρητικης Κυβέρνησης του Έντουαρτ Χηθ.

Ουτότο η εργατικη τάξη της Βρεττανίας ήταν πάντα διαποτισμένη με ρεφορμιστικες αντιλήψεις και οι επαναστατικες ιδέες ποτε δεν κατάφεραν ν' αποχήσουν μαζικο έρεισμα. Η ηγεσία της αποτέλεσε παράδειγμα «εργατικης αριστοχρατίας» που συνεργάζονταν ουσιαστικα με τους κεφαλαιοκράτες. Το Εργατικο κόμμα που δημιουργήθηκε για να παίξει το ρόλο του πολιτικου βραχίονα των Συντεχνιων πολυ γρήγορα έγινε η άλλη όψη του καπιταλισμου. Οι διάφορες κυβερνήσεις που κατάφερε να δημιουργήσει δεν έθιξαν καθόλου το σύστημα. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να προσφέρουν διάφορες υπηρεσίες όπως ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη, δωρεαν παιδεία κλπ στην εργατικη τάξη δο ο καπιταλισμος το επέτρεψε μέσα στην περίοδο της ανόδου του.

Σήμερα το σημνικο αλλάζει δραστικα. Ο Βρεττανικος καπιταλισμος βρίσκεται σε χειρότερη κρίση απο οποιαδήποτε άλλη αναπτυγμένη χώρα - με την εξαιρεση ίσως της Ιταλίας -. Η ανεργία έχει ξεπεράσει τα δύο εκατομμύρια και το βιοτικο επίπεδο τως εργαζομένων γενικα πέφτει αισθητα. Η δυνατότητα μεταρρυθμίσεων μέσα στο σύστημα προς όφελος της εργατικης τάξης δεν υπάρχει πια. Μια Εργατικη Κυβέρνηση δεν μπορει να προσφέρει μεταρρυθμίσεις: το μόνο που μπορει να κάμει είναι να επιβάλει αντιεργατικα μέτρα. Και αυτη ήταν η προσπάθεια της τελευταιας εργατικης κυβέρνησης που αποπειράθηκε να συγκρατησει τις αυξήσεις των εργαζομένων στο 5% με αποτέλεσμα να χάσει τις εκλογες.

Κάτω απ' αυτες τις συνθήκες τα αριστερα ρεύματα μέσα

Γουίλλιαμς κ.α. αγωνιζονται απεγωσμένα ν' αντιδράσουν απειλώντας, έμμεσα ή άμεσα ν' αποχωρήσουν απο το κόμμα και να δημιουργήσουν ενα νέο σοσιαλδημοκρατικο σχήμα. Αυτη την προσπάθεια ενθαρρύνουν και οι αστικες εφημερίδες της Βρεττανίας.

Η αποχωρηση του Κάλλαχαν δεν είναι άσχετη με την εσωκομματικη διαμάχη. Η Ετήσια Συνδιάσκεψη ανέβαλε για τις αρχες του 81 την έγκριση συγκεκριμένου τρόπου συμμετοχης των κλαδικων οργανώσεων του κόμματος και των Συντεχνιων στην εκλογη του Αρχηγου του

μια σειρα ρεύματα, όπως την τάση της εφημερίδας «Τρίμπτιουν», τον Τόνο Μπέν και άλλες αριστερες προσωπικότητες του Εργατικου Κόμματος.

Αυτη η αριστεροποίηση του Εργατικου Κόμματος τρόμαξε τόσο την κομματικη γραφειοκρατια όσο και την αστικη τάξη. Ετοι έγιναν πολλες προσπάθειες για συκοφαντηση της αριστερας και αποβολεις μαρξιστων απο το κόμμα χωρις όμως αποτέλεσμα. Η αριστερα εξακολούθησε να κερδίζει έδαφος με αποτέλεσμα στην τελευταια Ετήσια Συνδιάσκεψη να πετύχει την έγκριση ψηφισμάτων που αν εφαρμοστουν θα αλλάξουν την μορφη του κόμματος σημαντικα.

Στο πολιτικο επίπεδο τα κυριότερα τέτοια ψηφισματα αφορουν την ανάληψη ύποχρωσης απο το κόμμα μια εργατικη κυβέρνησην αποτούρει την Βρεττανία απο την Κοινη Αγορα και η τοποθετηση του υπερ του μονομερου πυρηνικου αφοτισμου. Στο οργανωτικο, η ευθύνη για τη σύνταξη του εκλογικου μανιφέστου μετατίθεται απο τον Αρχηγο του κόμματος στην Ε.Ε.Ε, οι βουλευτες του κόμματος είναι πιτα αναγκασμένοι να θέσουν τον εαυτο τους στις κλαδικες κομματικες οργανώσεις για επανδιαλογη σαν υποψήφιοι του κόμματος, και η εκλογη αρχηγου δεν θα γίνεται πια αποκλειστικα απο το νέο έκλογικο σώμα.

Η έκλογη αρχηγου θα γίνει σύντομα. Ο επικρατεστερος υποψήφιος φαινεται να είναι ο Ντένις Χήλυ της δεξιας πτέρυγας. Ο Τόνο Μπέν, παρ άλη τη δημοτικότητα του μέσα στο κόμ

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Μιλούν οι εργάτες: ΟΧΙ στα μεροκάματα πείνας

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Μετα από το αδιέξοδο που δημιουργήθηκε, από την αδιαλλαξία των εργοδοτών, οι εργάτες των βαλιτσοποιίων κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας ζητώντας την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης που θα έπρεπε να ισχύει από τη 1 Ιούλη του 1980.

Συντάκτες της εφημερίδας μας επισκέψθηκαν τους χώρους της απεργίας, μίλησαν με τους εργάτες των εργοστασίων Μ. Μακροσέλλη και Κ. Θεοδώρου, και πήραν τις πιο κάτω συνεντεύξεις.

**Εργοστάσιο Μ. Μακροσέλλη
Απεργιακή Επιτροπή:**

«Οι συζητήσεις μεταξύ εργοδοσίας και συντεχνιών δρχίσαν από τις 2 του Μάη το 1980 με στόχο να καταλήξουν στις 30 Ιούνη 80 (ημέρα λήξης της προηγούμενης δίχρονης σύμβασης) στην υπογραφή της νέας σύμβασης. Οι αντίθετες όμως απόψεις των εργοδοτών παράπειναν τις διαπραγματεύσεις μέχρι τις 3 Οκτώβρη, τελευταία συνάντηση εργοδοτών - συντεχνιών, στην οποία οι εργοδότες απροκάλυπτα δήλωσαν ότι οι προτάσεις τους είναι τελεσίδικες και ότι δεν θα υποχωρούσαν στα θέματα μισθών πρόσληψης, αυξήσεις ημερομισθίων φιλοδωρημάτων και αδειών ανάπτυξης, και ζητύσαν γι' αυτα τα αιτήματα να ισχύσει η σύμβαση του 1979 για ακόμα ένα χρόνο. Το μοναδικό αίτημα που αποδέκτηκαν ήταν την άδεια τοκετου. Ετοι βρέθηκαμε αναγκασμένοι να χρησιμοποιήσουμε το μοναδικό όποι που μας έμεινε για να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματα μας: Την απεργία διαρκείας.

Η σύμβαση που προτείναμε στους εργοδότες είναι η ακόλουθη.

1. ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑ

Εργάτριες
Πρόσληψη: 1.7.80 £12.250
βασικος, 1.7.81 12.750
βασικος
3 μηνο: 1.7.80 £12.750 βα-
σικος, 1.7.81 13.250 βασ.
6 μηνο: 1.7.80 £13.250
βασ., 1.7.81 13.750 βασ.
12 μηνο: 1.7.80 £14.000,
1.7.81 14.500 βασ.
Εργάτες
Πρόσληψη:
1.7.80 £19.500 βασ., 1.7.81
20.250 βασ.

15 μερες τον χρόνο

(4) ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ:

Η συνεισφορά του εργοδότη και των εργτών θα είναι £0.200 και θα παραχωρουνται ενσημα £0.400

(5) ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ:

Εργατικο Προσωπικο
1980 3 βδομάδες
1981 4 βδομάδες

(6) ΑΔΕΙΑ ΤΟΚΕΤΟΥ:

Ενα μήνα με τις μισες απολαβές

«Στις μέχρι τώρα διεκδικήσεις μας ένα σημαντικό εμπόδιο ήταν οι μερικα αποσχολούμενοι εργάτες παρ τις συντριπτικης τους πλειωφεια κυβερνητικο-που αποτελουν το εφεδρικο εργατικο δυναμικο που καλύπτει τα οποιαδήποτε κενα που δημιουργούνται στη λειτουργια του εργοστασιου σε περίπτωση απεργείας. Ο Μακροσέλλης μας λέει ότι αυτοι οι εργάτες πληρώνονται από ένα ξέχωρο κονδύλι που το έχει ξεχωρίσει!!! Εμεις όμως λέμε ότι εφ' όσον ο Μακροσέλλης έχει πλεόνασμα λεφτων για πληρώνει υποαπασχολούμενους εργάτες θα πρέπει να βρει και λεφτα για μας, τους κανονικους εργάτες για να επιβιώσουμε.

Στου Κ. Θεοδώρου ο εργοδότης στις παραμονες της απεργίας απόλυτης τους υποαπασχολούμενους για να δειξει στους εργάτες του ότι πράγματι αντιμετωπιζει οικονομικο πρόβλημα. Αν και έχουμε παραπονεθει στην εργοδοσια για την πρόσληψη τέτοιων εργατων δεν έχουμε πρωθήσει το θέμα μέσα απο τις συντεχνιες.

Ο Μακροσέλλης προβλέποντας ότι η απεργία θα επηρεάζει την παραγωγη και τις παραγγελιες, μετάφερε απ' αυτο το εργοστάσιο, στο εργοστάσιο «Τρούδ Τραωελ» που είναι συναιτέρος, υλικα για να καλύψει τρεις παραγγελιες. Επίσης με την κήρηξη της απεργίας έδωσε αύξηση £2.000 στους εργάτες της «Troyd Travel». Δυστυχως αυτοι οι εργάτες είναι ανοργάνωτοι γι' αυτο δεν μπορύμε να ζητήσουμε την συμπαράσταση τους. Έχουμε όμως τρόπο να αντιδράσουμε στα τεχνάσματα του Μακροσέλλη. Θα καταγράφουμε τα νούμερα των φορτηγων (trailer) που θα μεταφέρουν τα εμπορεύματα στα λιμάνια και θα τα δίνουμε στους λιμενεργάτες συναδέλφους μας για να μην τα ξεφορτώνουν.

Απο τον καιρο που αρχίσαμε την απεργία έρχεται αρκετες φορες η αστυνομια που ισχυρίζεται ότι της καταγγέλλονται καυγάδες. Σε μια περιπτωση ο συναιτέρος του Μακροσέλλη στο "Troyd Travel" στην παρουσια της αστυ-

νομίας μας προκαλούσε και έβριζε για να δημιουργήσει επεισόδεια. Εμεις όμως κρατήσαμε την ψυχαριμία μας.

με να την σταματήσουμε αν προσπαθήσουν να κάμουν οπιδήποτε σε βάρος μας.

Πρέπει να πω ότι ο δίκος μας μάστρος θα μπορούσε να μας δώσει αυτα που ζητούμε αλλα δυστυχως υπακούει στις συλλογικες αποφάσεις του Συνδέσμου εργοδοτων στον οποιο ανήκει.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ Σ.Ε

Η Σ.Ε. συμμερίζεται ανεπιφύλακτα την άποψη των εργατων της βαλιτσοποιίας στη ότι η έκβαση του δικου τους αγώνα θα επηρεάσει ανάλογα και τις διεκδικήσεις και των υπολοίπων συναδέλφων τους.

Οι ευθύνες των εργατων της βαλιτσοποιίας είναι τεράστιες μπροστα στο υπόλοιπο εργατικο κίνημα. Θα πρέπει με δύναμη και αποφασιστικότητα να απαιτήσουν απο τους εργοδότες να τους δώσουν αυτα τα λιγόστα που ζητουν. Γιατι πραγματικα είναι «λιγόστα» αυτα που ζητουν σε σύγκριση με το σημερινο κόστος ζωης και με τα υπερέρδη, που οι εργοδότες βγάζουν, απο τον κόπτο τους.

Ενωμένοι οι εργάτες θα πρέπει να κάμουν καθαρο τόσο στους εργοδότες όσο και στην κυβέρνηση ότι δεν πρόκειται να δεκτουν άλλες θυσιες στα πεντηκρα μεροκάματα τους για χάρη ενος «αγώνα» που στα χέρια της αστικης τάξης χρησιμευεσ σαν προκάλυμμα για την εκμετάλλευση των Κυπρίων εργαζομένων.

Η Σ.Ε δεν έχει τίποτε άλλο να σχολιάσει γιατι πιστεύουμε στιδήποτε περισσότερο θα ήταν φλυαρία μπροστα σ' αυτα που είπε ο εργάτης Ανδρέας Τοφαρης «Εμεις είμαστε η δύναμη που βγάζει την παραγωγη και μπορούμε να την σταματήσουμε αν προσπαθήσουν να κάμουν στιδήποτε σε βάρος μας.»

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

Σύμφωνα με ανακοινωση της στις 4 Οκτώβρη η Διεύθυνση των Αγγλικων Βάσεων αναφέρει ότι είναι υποχρεωμένη να απολύσει 53 εργάτες του Τμήματος Δημοσίων Έργων, και 90 εργάτες που απασχολούνται απο το Βρετανικο Υπουργείο Αμύνης.

Αυτη η ανακοινωση προκάλεσε την άμεση κίνητοποιηση των συντεχνιών ΠΕΟ και ΣΕΚ με στόχο την ακύρωση των αδι-

καιολόγητων, όπως τις χαρακτηριζουν, απολύσεων, που στην πραγματικότητα είναι πολυ περισσότερες απ' αυτες που αγαφέρουν οι βάσεις.

Συγκεκριμένα στο τμήμα των Δημοσίων Έργων απασχολούνται 694 και θα απολυθουν 209 υπάλληλοι και στο τμήμα που υπάγεται στο Βρετανικο Υπουργείο Αμύνης απασχολούνται 3000 εργάτες και πέρα απο τους 90 εργάτες που θα απολύ-

θουν υπάρχουν και αρκετοι άλλοι που απολύνται σαν αποτέλεσμα εισηγήσεων των μονάδων επισκόπησης.

Οι συντεχνιες καταγγέλλουν επίσης ότι τα κενα που δημιουργούνται με τις απολύσεις των εργατων αποτελουν επιπρόσθετη ευθύνη των υπόλοιπων που κάτω απο συνεχη πίεση αναγκάζονται να κάνουν την διπλάσια δουλεια, απο ότι πριν τις απολύσεις.

Οι εργάτες διεκδικουν και

αυξημένες αποζημιώσεις για απολύσεις με αίτια πλεονασμο εργαζομένων και αύξηση ωφελημάτων αφυπηρέτησης σε βαθμο που να αντιστοιχουν ματα που δίνουν οι Κύπριοι εργοδότες.

Οι εργάτες είναι αποφασιμένοι να πάρουν ακόμα και δυναμικα μέτρα προκειμένου να ματαιώσουν πιθανες απολύσεις υπαλλήλων απο τις Αγγλικες

Βάσεις.

Απο την πλευρα της η Διεύθυνση των Αγγλικων Βάσεων παραμένει αμετάθετη στις αρχικες προθέσεις της και υποστηριζει ότι «μπορει να απολύει υπαλλήλους διποτε αυτη θέλει χωρις να δινευ λογαριασμο σε κανένα» (αυτο είπε ο δικηγόρος των βάσεων, σε εκδικαση αγογης για πληρωμη αποζημιώσεων σε εργάτρια των βάσεων όπου απολύθηκε πρόσφατα).

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Οι κρατικές εξαγγελίες έργων και τα ημίμετρα δε συγκρατουν πια τους αγρότες στην ύπαιθρο

Με το σημείωμα αυτο επιχειρούμε μια σύντομη παρουσίαση των κυριωτέρων προβλημάτων της υπαίθρου στη Λεμεσό. Πιστέβουμε πως, όπως δλα τα προβλήματα που επηρεάζουν πλατιες μάζες έτσι και τα αγροτικα, δσο υπάρχουν, πρέπει να τα διατηρούμε στην επικαιρότητα και να τα συζητούμε για να μπορούμε να τοποθετηθούμε απέναντι-τους σωτστα.

Βασικα, δεν προσθέτουμε τίποτε το νέο ούτε διεκδικούμε καμια αποκλειστικότητα στο θέμα της γνωστοποίησης των προβλημάτων της ύπαιθρου, κάτι αλλωστε που κατάτησε πολυ σπάνιο. Ο αστικος τύπος, και σ' ένα βαθμο και ο τύπος της αριστερας, θεωρει δημοσιογραφικη επιτυχία την κάθη προβαλλόμενη ειδηση-προβλήμα που έρχεται απο την ύπαιθρο και αμέσως μετα αρχιζει: Για τη δεξια «αντιπολιτεψη» το χτύπημα και μόνο της δεξιας Κυβέρνησης, ενω για την αριστερα η διαδικασια εναρξης επαφαν με τα αρμόδια κρατικα τμήματα με τη επίδια της επίλυσης (έστο και προσαρινα): ωρισμένων προβλημάτων, ώστε να διατηρηθει το κύρος και η επιρροη των οργανώσεων-της ανάμεσα στους αγρότες. Οι μαζικες κινητοποιήσεις και ο αντιδράσεις των αγροτων που κατα καιρους (αφθόρμητα η προγραμματισμένα) γίνονται με αφορμη την δύνηνη διαιτηρια εποχιακων και τοπικων προβλημάτων, συνήθως, καταλήγουν με ψηφισματα και υπονομήματα προς την Κυβέρνηση (που θα απαντηθουν με τον ίδιο πάντα τρόπο υποσχέσεις κλ.). Αφτη η ταχτικη απο τη μια δίνει πιστωση στην Κυβέρνηση να «επανεξετάσει» τα προβλήματα και τις αποφάσεις-της ενω απο την άλλη οδηγα τους αγρότες στην εγκατάλειψη κάθε διάθεσης για δυναμικη διεκδικηση. Η κυβερνητικη ταχτικη της κωλυσιεργίας και η περιστασιακη αντιμετωπιση των αγροτικων προβλημάτων με ημίμετρα και εξαγγελίες για μεγαλόπνοα σχέδια (που, συνήθως, δε συμπληρώνονται) σκορπουν την απογοήτευψη στους αγρότες και τους σπρώχνουν όλο και περισσότερο για προλεταριοποίηση.

μαζι με το απόλυτα δικαιολογημένο αίτημα για αγροτικους δρόμους. Κι αυτο παρα το γεγονος πως σε κάθε προπολογισμο υπάρχει διαθέσιμο κοντούλι τόσο για επέχταση δσο και βελτίωση του συγκοινωνιακου (που τελικα, δε χρησιμοποειται, τουλάχιστο ολόκληρο, για το σκοπο που ψηφιζεται).

δ) Αναδασμος.

Ο θεσμος αφοτης της ενοιοποίησης και αναδιανομης για σχεδιοποιημένη καλλιέργεια των αγροτικων περιουσιων, επιδέχεται μιας ξέχωρης εχεταμένης αναφορας και εχτίμησης των, πραγματικα, αξιολογων δυνατοτήτων που προσφέρει για την αγροτικη ανάπτυξη. Εδω στο σημείωμα αρκει να αναφέρουμε πως υπάρχει και συνεχιζει να εκδηλώνεται μια αντιδραση για την εφαρμογη και επέχταση του θεσμου του αναδασμου απο την πλεβρα των αγροτων. Σε ωρισμένες περιπτώσεις, αναμφιβολια, επιδρουν και συναισθηματικοι λόγοι, επιπρόσθετα όμως καταλήγεται πως δεν έγινε κι ούτε γίνεται κατάλληλη προεργασια, δηλαδη, προσπάθεια λεπτομερειακης (όπου χρειαστει) επεξήγησης των πλεονεχημάτων που προσφέρει ο αναδασμος, για συνειδητη αποδοχη του απο την αγροτια.

2. Σοβαρα προβλήματα που χρονολογούνται

α) Αμπελουργικο.

Πολυδιάστατο πρόβλημα που οξύνεται, δραματικα, την περιόδο του τρύγου. Κι όμως στην διάρκεια της υπόλοιπης χρονιας τίποτε δε γίνεται μέχρι το επόμενο καλοκαιρι που θα παρουσιαστον και πάλι τα ιδια ακριβως προβλήματα, με μόνη διαφορα πως χρόνο με το χρόνο (και σε σχεση με διάφορους παράγοντες) οξύνονται ανάλογα. Φέτος μάλιστα προστέθηκε έντονα και το πρόβλημα των μετοχών που ανάγκασε πολλους αμπελουργους να ψάχνουν απεγνωσμένα, να εκλιπαρουν και στο τέλος πολλοι να αναγκάζουνται να αγοράζουν σε μάρτη αγορα μετοχες απο μη αμπελουργους (!) γιατι διαφορετικη η παραγωγη τους κινήτεβε να καταστραφει ολοκληρωτικα. Στο πρόβλημα εμπλέκονται οι αγροτικες οργανώσεις, οι οινοβιομηχανιες, το Συμβούλιο Αμπελουργων προϊόντων, χωρις να γίνει ως σημεία κατορθωτο να υπάρχει, έγκαιρα, συντονισμος που θα επιτρέψει.

μια κάποια προγραμματισμένη αντιμετώπιση του πρόβληματος στις διάφορες φάσεις της εξέλιξης-του (καλλιέργεια, ασφάλιση της παραγωγης, μεταφορα-διάθεση - αποθήκευη, πούληση σε συμφέρουσες για τους παραγαγογους τιμες, έγκαιρη αποπληρωμη των αμπελουργων).

β) Φρουτοπαραγωγικα προβλήματα. Το πρόβλημα της διάθεσης και οι εξερεύνησης τιμες, πούλησης (με την ύπαρξη και κερδοσκοπια του παραστικου κλάδου των μεσαζόντων-χοντρεμπόρων) θα συνεχισεις αως τη δημιουργια Συμβουλιου Εμποριας Φρουτων καθως και την οργανωμένη διεκδικηση των δικαιωμάτων απο μέρους δλων των φρουτο-παραγωγων. Μόνο έτσι θα δημιουργηθουν προϋποθέτεις τέτοιες που, σταδιακα, θα μπορέσουν να λυθουν (στο βαθμο βέβαια, που θα εξαρτιέται η λύση απο τα πιο πάνω μέτρα) αυτες οι πτυχες του προβληματος. Συνάμα δεν παραγωριζουμε πως το πρόβλημα συνδέεται αμεσα και με τη γενικότερη Κυβέρνηση κινητικη

Άπο πορεία έκπρωσώπων των άμπελουργών πρός το Προεδρικό Μέγαρο.

3. Κοινωνικες υπηρεσίες - εκπαίδευση - επιμόρφωση.

α) Ιατρο-φαρμακευτικη περιθαλαγης και δώθε αρχισαν να δημιουργούνται σωστες προϋποθέσεις για ουσιαστικη συμμετοχη της αγροτικης τάξης, μέσω των εκλεγμένων-της εκπροσώπων, στην δλη διαδικασια επίλυσης των αγροτικων προβληματων. Βέβαια, η αλλοτριωση που έχει υποστει ο δημοκρατικο θεσμος της Τοπικης Αποδοικησης για ολόκληρης τώρα δεκαετιες με το διοριστικο σύστημα, οδηγησε σε ουσιαστικό υποβιβασμο των καθηκόντων, των αρμοδιοτήτων, αλλα και των δικαιωμάτων των κοινωνικων αρχων και τα περιόρισης απλά σε φαρμακευτικα τακηκοντα και δικαιωματα. Θα πρέπει οι αγρότες, με μπροστάρηδες της εκλεγμένων εκπροσώπων-τους να συνειδητοποιησουν τον πραγματικο-τους ρόλο και τες δυνατότητες που τους παρέχει ο θεσμος αφοτης που κερδιθηκε ύστερα απο μακρόχρονη και επιμονη απαίτηση.

β) Η εκπαίδευση
Η ύπαρξη (πολυ περιορισμένου) αριθμου σχολείων μέσης εκπαίδευσης δχρι μόνο δεν επεχεινεται αλλα, αντιθετα υπάρχει κινδύνος σταδιακα να εκλείψουν αφοτης στο τέλος που παραμείνουν χωρις, ή, με ελάχιστο αριθμο μαθηταν. Τα πρόβληματα που αντιμετωπιζει η ύπαρχος είναι, σε μεγάλο βαθμο, αλληλενδετα μεταξ-τους κι έτσι ο αριθμος των μαθητων στα σχολεία της υπαίθρου μειώνεται συνεχως μια και απο νωρις η πόλη απορροφα και τη νεολαία. Η ίδια μειώση συμβαίνει, σε μεγάλυτερο κιόλας βαθμο, και στον τομέα της κατώτερης εκπαίδευσης. Η πιο πρόσφατη περίπτωση παρουσιάστηκε φέτος με τη διάλυση του δημοτικου σχολείου στο Αρμενοχώρι. Αφτη η ενέργεια αποτελει την κυβέρνητηκη απάντηση στο αίτημα της κοινότητας (που κατοικουν πρόσφυγες) για δημιουργια κινήτρων παραμονης στην περιοχη και αξιοποιησης της Τ/Κ περιουσίας (δες σχετικο σημείωμα σε προηγούμενο φύλλο της Σ.Ε).

γ) Επιμόρφωση-ψυχαγωγια
Στο ταμέα αφοτης η κατάσταση είναι το ίδιο απελπιστικη. Τα τελεφται καρριέρα η κυβέρνηση πρωθει, συστηματικα τη σύσταση και κατεύθυνσην λειτουργια των Κρατικων Κέντρων Επότητας (για τα οποια προσταση στην απόλυτη αποτελεσματικότητα τους προβληματων καθηκόντων). Η ως τώρα δραστηριότητας τους περιοριζεται, κύρια, στα αθλητικα, σε δημιουργια χορευτικων συγκροτημάτων κυπριακων παραδοσιακων χορων και σε ενδο-σωματικες ενασχολήσεις (τυχερα παιγνίδια κ.ά) Για αλλοι είδους (καλλιέργειν για παραδοτης προσφορα προς το λαο της υπαίθρου (εννοούμε απο τους κρατικους φορετις), δυστυχω, δεν μπορούμε να επεχταθούμε σ αφτη το σημείωμα. Περιοριζόμαστε μόνο να πούμε πως η προσφορα του ΘΟΚ είναι ανύπαρκτη, ενω του ΡΙΚ στο πονολο-της αρνητικη.

Μια βασικη διαπίστωση, με αφορμη τη στάση του τόπου απέναντι στα αγροτικα προβλήματα, έγινε στην αρχη του σημείωματος.

Απο τις τελεφται κοινωνικες εκλογες και δώθε αρχισαν να δημιουργούνται σωστες προϋποθέσεις για ουσιαστικη συμμετοχη της αγροτικης τάξης, μέσω των εκλεγμένων-της εκπροσώπων τους προσφετης, στην δλη διαδικασια επίλυσης των αγροτικων προβληματων. Βέβαια, η αλλοτριωση που έχει υποστει ο δημοκρατικο θεσμος της Τοπικης Αποδοικησης για ολόκληρης τώρα δεκαετιες μετανάστευσης-τους για προστεθουν στες χιλιάδες των εκμεταλλεύμενων, στες πόλεις και στο εξωτερικο, και η οριστικη καταστροφη της αγροτικης παραγωγης.

Διαφορετικα, η μοναδικη λύση για το σύνολο των αγροτων θα είναι η υποχρεωτικη μετανάστευση-τους για να προστεθουν στες χιλιάδες των εκμεταλλεύμενων, στες πόλεις και στο εξωτερικο, και η οριστικη καταστροφη της αγροτικης παραγωγης.

Υστ: Το σημείωμα αφοτης προβλήματα εξ ίσου σοβαρα με εκείνα που ανα

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Συζήτηση με 3 μαθητές

— Πολλοί - κυρίως επίσημοι - ισχυρίζονται πως η δουλειά των μαθητών τα καλοκαίρια είναι γι' αυτούς μια «ευχάριστη εμπειρία». Εσεις τι λέτε;

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Οχι δεν είναι ευχάριστη εμπειρία. Δουλεψα όλα τα καλοκαίρια απλά και μόνο για να κερδίσω χρήματα...

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: Ευχάριστη εμπειρία; Η δουλειά τα καλοκαίρια είναι μια πικρή εμπειρία. Δουλεύουμε επειδή η οικογένεια μας αντιμετωπίζει δυσκολίες και προσπαθούμε να τη βοηθήσουμε μικροί και μεγάλοι όπως μπούμε.

— Καλα, αν δε δουλευεις τα καλοκαίρια τι θα έκανες;

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: Αν δε δουλευα κι είχα χρήματα θα πήγαινα κάπου να παραθερίωσ όπως κάνουν τόσοι άλλοι.

— Που δουλέψατε το τελευταίο καλοκαίρι, πως ήταν οι συνθήκες δουλειάς;

ΜΑΘΗΤΗΣ 3: Δουλέψαμε κυρίως στις οικοδομές. Για τις συνθήκες δουλειάς είναι αλήθεια πως πληρω-

νόμαστε πιο λίγο δωμάς δε λέω πως κάνουμε περισσότερη δουλειά, με τους άλλους εργάτες κάνουμε τη ίδια δουλειά....

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Κάθε άλλο, γίνονται διακρίσεις και στα δυο και στη δουλειά και στο μισθό.

— Δηλαδή πόσος ήταν ο μισθός;

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: 25 λίρες τη βδομάδα χωρίς όμως ταμείο προνοίας και κοινωνικές ασφαλίσεις ενώ οι άλλοι με την ίδια δουλειά παίρνουν καθαρά 35 λίρες.

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Βέβαια για το κακο ευθύνεται η κυβέρνηση που έβαλε ανάτολο δρίο τις 22 λίρες για τις οικοδομές! Οι εταιρίες το εκμεταλλεύνται αυτό το δικαιώμα που τους δίνει η Κυβέρνηση.

ΜΑΘΗΤΗΣ 3: Επειδή 1-2 μήνες δουλεύουμε οι εργόδοτες μας «σκορσάρου» και άσε που συνεχώς θυμίζουν πως είναι στο χέρι τους να μας διώξουν.....

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: Πάντα στο στόμα τους ήταν η απειλή της απόλυτης.

κα στους γονείς μου, άλλα ξοδεύτηκαν, δεν έμειναν τίποτα.

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Εγω έβαλα στην Τράπεζα 100 λίρες. Τα χρειάζομαι για φροντιστήρια. Πως θα περάσω εξετάσεις;

ΜΑΘΗΤΗΣ 3: ... Και για το σχολείο διδακτρια.

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Η ανάγκη για λεφτά ήταν αφτη που μας έκαμε να δουλέψουμε στα κτίσματα που δεν είναι δουλειά για διοτο «βούτυρο». Είναι πολύ σκληρή και εξαντλητική.

— Νομίζω πως θύτερα από αφτη τη συζήτηση καταλήξαμε κάπου. Πως οι μαθητές δουλεύουν από οικονομική ανάγκη, πως γίνονται διακρίσεις στη δουλειά, πως η σκληρή δουλειά στο εργοστάσιο και την οικοδόμη σκοτώνει τον ελεύθερο χρόνο και τις προσωπικές σχέσεις. Εχεται τίποτα να προτείνετε;

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: Εγω νομίζω τελειωτική λύση δεν υπάρχει, όποιοι έχουν ανάγκη τα λεφτά θα είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν και τα καλοκαίρια.

ΜΑΘΗΤΗΣ 1: Πρέπει να ελέγχονται οι συνθήκες δουλειάς από την κυβέρνηση και να ανεβει το δρίο

των μισθων. Επίσης να είναι δωρεάν τα δίδακτρα για όλους που δεν είναι πλούσιοι όχι μόνο για τους πρόσφυγες.

ΜΑΘΗΤΗΣ 3: Να τιμωρούνται οι παραβάτες.

ΜΑΘΗΤΗΣ 2: Και αν ακόμα γίνουν αυτά που λέτε, το πρόβλημα των εργαζόμενων μαθητών θα υπάρχει για τα καλοκαίρια για τον απλούστατο λόγο πως οι παραπάνω δεν είμαστε πλούσιες οικογένειες και θα έχουμε οικονομικες ανάγκες.

Υστ: Η συζήτηση έγινε με τρεις μαθητές που φοιτούν στην τελευταία τάξη του γυμνασίου και θέλησαν να κρατήσουν την ανωνυμία τους.

Π.Π. Μαθητης

ας» (ομιλία Πουμπουρη, Χαρανγή 12 Οκτωβρίου)

Από την άλλη, η ηγεσία της ΕΔΕΚ κάτω από το σύνθημα για «Ευρύ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας» κάνει μια νεα οπορτονιστική προσπάθεια διεύρυνσης του κόμματος προς το χώρο του κέντρου και των «Μακαριακών» δυνάμεων.

Κι όμως όπως αποδεικνύει κάθε μέρα τώρα τελευταία η συμπειριφορά τους οι δεξιοί πολιτικοί στους οποίους απευθύνονται (καθένα με τον τρόπο του) τα δυο αριστερά κόμματα δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο εχτος από τις προσωπικές τους φιλοδοξίες και δεν εκπροσωπούν τίποτε πέρα από τον εαυτό τους.

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Το ανέβασμα μιας νέας δεξιας κυβέρνησης στην εξουσία σήμερα θα ναι μεγάλο πλήγμα για τη εργατικό κίνημα στην Κύπρο. Θα αφήσει τους εργαζόμενους έρμαιο της αντιλαϊκής πολιτικής των καπιταλιστών και θα απειλήσει το βιοτικό τους επίπεδο. Θα συνεχίσει την ολέθρια πολιτική της δεξιας πάνω στο εθνικό θέμα με κίνδυνο τη διχοτόμηση της Κύπρου και τη διαιώνιση του διαχωρισμού των δυο κοινοτήτων. Και θα διαβρώσει ακόμα περισσότερο το ηθικό και την αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης διευκόλυντας την άλωση της εξουσίας από την ακροδεξιά του Κληριδη που θα συνεχίσει να κερδίζει δύναμη. Γιατί θα εντείνει την δημαρχική της αντιπολιτεύση πάνω στην πολιτική της κυβέρνησης από την αριστερά την οποία προσπάθησε να επιβιώσει πολιτικά και περισσότερο να κυβερνήσει ένα νέο «κεντροδεξιό» σχήμα αυτο θα ναι αποκλειστική σχέδιον ευθύνη της κυπριακής αριστεράς.

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΛΑ ΚΑΙ «ΜΕΤΩΠΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ»

Κι αυτο είναι αρκετα πινανοντας από το περιχόμενο της πολιτικης των ηγετων του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ.

Παραβλέποντας τη χρεωκοπία της «κεντροδεξιας» στη συνείδηση της εργατικής τάξης το ΑΚΕΛ επιμένει στην πολιτική του της ταξικης συμφιλίωσης και γυρεύει «ανδρείκελλα» για τους δώσει την εξουσία. Τόσο δυσκολεύεται στην άναζητηση του νέου Κυπριανου που αφιερώνει ολόκληρες ομιλίες και δημοσιεύματα για να πείσει πως «υπάρχει αντικειμενικά έδαφος για ιδρυση κόμματος στους κόλπους της «κεντροδεξι-

ας» τονίσαμε επανελημένα μέσα απ' αυτες τις στήλες μόνο η ενιαία δράση της αριστερας στη βάση ενος κοινου επαναστατικου, αντικαπιταλιστικου προγράμματος που θα περάσει απο την άνοδο της αριστερας στην εξουσία μπορει να δώσει διέξodo στα σημερινα αδιέξοδα.

Ειναι καθήκο λοιπον της αριστερας βάσης αυτων των κομμάτων να πρωθήσει την νιοθέτηση ενος τέτοιου προγράμματος.

Δ.Μ.

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ» ΔΕΞΙΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

ανοχής» για την όλη πορεία. Ευαίσθητος στο λαϊκο αισθήμα προκρηύσσει εκλογες. Συνάμα αρπάζει την ευκαιρία να δημιουργήσει ένα πολιτικο φορέα και μια πολιτικη γεσία ανεξάρτητη από το ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ που θα στήριξε την πολιτικη του εξουσία. Ετοι ιδρύεται η Δημοκρατικη Παράταξη.

Η αριστερα αντι να αρπάξει την ευκαιρία για διεκδικηση της πλειοψηφία στη Βουλή κι ανατροπη της ανενόχλητης διακυβέρνησης της δεξιας που οδήγησε στην ήττα του 74 δίνει την πλειοψηφία στην Δημοκρατικη παράταξη του Κυπριανου που συγκεντρώνει γύρω της μια αλλοπρόσαλλη μικροαστικη κυρίως, μικρη μάζα άσχετη με

τις βασικες δυνάμεις της Κυπριακης κοινωνίας.

Την αστικη τάξη καταφέρνει να κερδίσει στην μεγάλη της πλειοψηφία το κόμμα του Κληριδη, ο Δημοκρατικος Συναγερμος που ξαναδίνει κύρος ακόμα και στους ΕΟΚΑ Βήτες και συστερνώνει εγραφήση της οικονομικης κρίσης. Στην προσπάθεια της η νέα κυβέρνηση στη διαχειρίσει της οικονομικης καμπάνια συμφέροντα του κεφαλαιου παίρνει μια σειρα απο αντιλαϊκη μέτρα που της αφαιρον κάθε λαϊκη υποστήριξη. Στο εθνικο θέμα δεν διαφέρει και πολι της η πολιτικη της πλειοδέξιο σε αδιέξοδο. Η Κληριδικη δεξια εκμεταλλεύεται δημαρχικα την κατάσταση κι ανεβαίνει σε δύναμη κι υποστήριξη. Εν τω μεταξυ οξύνονται οι ταξικες αντιθέσεις κι η πολιτικη πόλωση.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ - ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΣ

Με το θάνατο του Μακάριου δόθηκε ξανα η ευκαιρία στην αριστερα να παιξει ένα πρωταγωνιστικο ρόλο στην πολιτικη

σθος πρόσληψης των μαθητων θα είναι τον λαϊκοστο το κατώτατο δρίο που προβλέπουν οι συλλογικες συμφωνίες στους διάφορους τομεις. Η μισθοδοσία στους δύο κυριώτερους τομεις, απασχόλησης μαθητων στην οικοδομικη βιομηχανία, στα διάφορα κυβερνητικα τμήματα στα γεωργικα αγροκτήματα στα εργοστάσια μεταλλουργ

ΤΕΧΝΕΣ.. ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΤΑΞΙΩΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΣΕ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η Ενωση Κυπρίων Λογοτεχνών εκφράζοντας την θέληση του Κυπριακού λαου είχε ζητήσει πριν καιρό από τον δήμαρχο Λευκωσίας να δοθούν σε δρόμους της πόλης τα ονόματα των καταξιωμένων στη συνείδηση του λαου αγωνιστών ποιητών Τεύκρου Ανθία (1903-1968), Θεοδόση Πιερίδη (1908-1968) και Δώρου Λοΐζου (1944-1974).

Ο Δήμαρχος Λευκωσίας (διορισμένος δήμαρχος) αρνήθηκε με τη δικαιολογία ότι το κοινό αντίδρασε στις μετώνομασιες οδών (ειδικά οι κάτοικοι που μένουν στο δρόμο που θα αλλάξτε το όνομα-του).

Ομως αλλαγές στα ονόματα των δρόμων έγιναν πολλές φορές και καμμια αντίδραση δεν ακούστηκε.

Εν τω μεταξύ στους δρόμους της Λευκωσίας έχουν δοθεί ονόματα άσχετα με τη Κυπριακή πραγματικότητα (όσος Κακάσου) ονόματα των ξενοδούλων βασιλιάδων της Ελλάδας (Οθωνος κ.λ.π.), τα

πιο ασήμαντα ονόματα της Ελληνικής αρχαιότητας και μυθολογίας κι ακόμα και της εκ Τάλας Πάφου... Πριγκιπίσσης Ντε Τύρας, και δεν δίνονται τα ονόματα Κυπρίων που αποτελούν τις καλύτερες φωνες της Κυπριακής ποίησης και που συμμετείχαν στους λαϊκους αγώνες.

Φυσικά πίσω από τις ψευτοδικαιολογίες της Δημοτικής Επιτροπής και του Δημάρχου Λευκωσίας κρύβεται ένα θέμα με πολιτικές προεχτάσεις. Κρύβεται ο φόβος της Κυπριακής αντίδρασης στη προ βολή και επιβράβευση ανθρώπων ποιητών και αγωνιστών του

αριστερού χώρου.

Η μνήμη είναι σχοιχείο αγώνα και η άρνηση της Δημοτικής Επιτροπής θέλει ακριβώς να αποσβέσει τη λαϊκή μνήμη.

εκλογές δημάρχων και δημαρχικών συμβουλίων που κάποτε θα γίνουν κάτω από την πίεση της λαϊκής θέλησης το πρώτο εκλεγμένο συμβούλιο που θα βγει θα δώση αμέσως σε δρόμους της Λευκωσίας τα ονόματα του Τεύκρου Ανθία, Θεοδόση Πιερίδη, Δώρου Λοΐζου
Και δεν θ' αργήση αυτο.

Σάββας Π.

Χρήστου Μαυρη ΟΙ ΘΕΣΕΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

Κυκλοφόρησε η νέα ποιητική συλλογή του Χρήστου Μαυρη «Οι θέσεις του Απρίλη» (προηγούμενη δουλειά του «Ενέδρα» ποιήματα, Λευκωσία 1978).

Ο ποιητής με τη καινούργια του ποιητική συλλογή οξύνει την κριτική του και ζητά μια νέα πορεία. Ανικανοποίητος πια μέσα σε μια κοινωνία που μένει στατική, ακόμα και από δυνάμεις που έπρεπε να ήταν σε εγρήγορση κάι κίνηση κριτικάρει και τους παλιούς συντρόφους που σε καινούργια κομματικά χτίρια συνεχίζουν τη ρουτινιέρικη δουλειά-τους μέσα σε μια γραφειοκρατική ευδαιμονία ενώ τα επαναστατικά βίβλια με τις επαναστατικές τους θέσεις μένουν πνιγμένα στη σκόνη της βιβλιοθήκης και δεν χρησιμοποιούνται.

Ο ποιητής ζητώντας ένα νέο

προσανατολισμό ονομάζει τη νέα του ποιητική συλλογή «Θέσεις του Απρίλη» ξαναθυμίζοντας μας στο μαύλο του Λενίν, που στις 4 του Απρίλη του 1917 κατάφερε να περάσει στη σύσκεψη των Μπολσεβίκων μια καινούργια γραμμή για το πέρασμα από την αστικοδημοκρατική επανάσταση του Κερένσκυ στη Σοσιαλιστική επανάσταση που θα μεταβιβάζει την εξουσία στο προλεταριάτο.

Οι «Θέσεις του Απρίλη» του Λενίν ήταν η πρώθηση του εργατικού κινήματος σε μια νέα επαναστατική πορεία που συμπικνώθηκε στη φράση «όλη

Λεμεσος 1980

Η εξουσία στα Σοβιετ.

Αυτη την πορεία έχω από συμβιβασμούς και ρουτινιέρικες γραφειοκρατίες θέλει να επαναφέρει στην επιφάνεια ο ποιητής Χρήστος Μαυρης και στην ποιητική του συλλογή καταγιστικά. επανέρχεται στο θέμα της ασυμβιβαστικής και περήφανης αγωνιστικής γραμμής, όχι μόνο ενάντια σε κάθε τι αστικό και ιμπεριαλιστικό αλλα και σε κάθε συμβιβαστική κατάσταση μέσα στο εργατικό αριστερό κίνημα.

Δίνουμε μερικά δείγματα της δουλειάς του:

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Είτε σε παγωμένη φάμπρικα μοχθούν οι προλετάριοι είτε σε ολόκληρο βουνό βρίσκονται από κάτω, σκάβοντας σύρραγγες να περάσουν οι φλέβες του μέλλοντος, πάντα ένας ολόγεοτος στρογγυλος ήλιος βρίσκει τον τρόπο να φθάσει κοντά-τους μέσα στο σώμα-τους το φως του σαν το αίμα να κυλα κι από τα μάτια-τους να ξεχειλα κατόπιν παραμερίζοντας τα πηχτά σκοτάδια σαν δυο μεγάλοι προβολεις-ακολουθώντας ξοπίσω η ορθωμένη ζωη ανέμιζοντας κόκκινα λάβαρα και μάντηλα

Μέχρι Σήμερα:

£596.500 μίλς

**ΜΟΝΙΜΟΣ
ΕΡΑΝΟΣ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ**

Συνεχίζεται ο μόνιμος έρανος της σοσιαλιστικής έκφρασης που ξεκίνησε τον Ιούλη του 80 με στόχο μέχρι τέλους του χρόνου £3.000. Σκοπός του εράνου είναι να ενισχύσει οικονομικά την εφημερίδα μας για να μπορεί να συνεχίσει να εκδίδεται και να γίνει ακόμα πιο δυνατό όπλο στα χέρια των εργαζομένων και της νεολαίας για την προβολή των αγώνων τους.

Σύντροφοι οι οποίοι άκουσαν για το άνοιγμα των γραφείων της εφημερίδας μας πρόσφεραν έπιπλα και άλλοι έδωσαν γενναιόδωρες εισφορές στον έρανο όπως είναι ο συν. Α.Ε. από την Λευκωσία ο οποίος μας έδωσε £25.000.η συν. Ρ. η οποία μας έδωσε £30.000 και ο συν. Μ. £30.000. Σύντροφοι από τη Λεμεσό μας έδωσαν £7.000 και σύντροφοι από τη Πάφο £9.000. Μικρότερες ει-

Ο Μήνας που πέρασε

£109.500 μίλς

Για να γίνει όμως πιο αποτελεσματικό όπλο πρέπει να εξδίδεται πιο συχνά και σε πιο πολλές σελίδες κι αυτο δεν θα το πετύχουμε αν δεν την στήριξουμε οικονομικά.

Από αυτο το μήνα προστέθηκαν στα έξοδα της Σ.Ε. το ενοίκιο για τα νέα μας γραφεία και ο εξοπλισμός τους. Θα προστέθουν σύντομα κι αλλα αναγκαία έξοδα που θα περιλαβούν και την πληρωμή εμπισθών.

Για αυτο θα πρέπει να εντείνουμε ακόμα πιο πολύ τις προσπάθειες μας για τον έρανο. Τα λεφτα που πήραμε μέχρι τώρα μόλις αρκουν για τα εκτυπωτικα της εφημερίδας.

σφορες ανέβηκαν στο ποσο των £8.500. Ετσι ο απολογισμός του μήνα είναι £109.500 που ανεβάζει το ολικο ποσο στες £596.500.

Με τέτοιες εισφορές των συντρόφων που έφερουμε ότι κερδίζονται με πολύ κόπτο είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον.

Είμαστε σίγουροι ότι οι προσπάθειες αυτες θα γίνουν ακόμα πιο εντατικες και πρέπει να γίνουν για να μπορέσουμε να καλύψουμε το στόχο-μας.

Σύντροφοι όπου και αν βρισκεστε στείλτε την εισφορα σας στην Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ Τ.Κ. 5475 ΛΕΥΚΟΣΙΑ

